

عنوان مقاله:

شناخت عامل های اکولوژیکی تطبیق پذیر و بهره گیری از آن در ساختار های معماری

محل انتشار:

مجله ی مهندسی عمران شریف، دوره 39، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

علی احمدیان - دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی

شبنم صالحی - دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران غرب، ایران دانشکده هنر و معماری، دانشگاه کالیفرنیا، لس آنجلس

روزبه نقشینه - مرکز تحقیقات اقتصاد خلاق، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران غرب، ایران

خلاصه مقاله:

درک معماری به عنوان اکولوژی سیستم های تعاملی، گرایش های ثابت و محدود گذشته را به سمت ساخت محیط های پویا و تطبیق پذیر با شرایط جدید تبدیل می کند. در این چارچوب، محیط در پی ساخت سناریو تعامل است تا روابط بین اجزاء را فعال کند. در پژوهش حاضر، به طراحی سیستمی پرداخته شده است که می تواند در آینده جایگزین شیوه های فعلی برنامه ریزی ساخت واحدهای ساختمانی شود. نتیجه این پژوهش، شبیه سازی یک سیستم خودمونتاز سلولی است که می تواند در صورت لزوم تولید کند و در صورت نیاز ساختار خود را بازسازی نماید. در مدل پیشنهادی از یک سیستم کنترلی دو سطحی (میکرو و ماکرو) استفاده شده تا تعاملات بین اجزاء و محیط رشدشان از سوی دیگر به درستی و در راستای رسیدن به اهداف طرح و تعادل کل سیستم تنظیم شود. در انتها، نتایج شبیه سازی در مقیاس های مختلف با نرم افزار گرسهپار نمایش داده شده است. با توسعه ی این مدل می توان گام مهمی در توسعه ی ماشین شبیه ساز ساخت سامانه ی خودمونتاز سلولی بر اساس پیکربندی های متوالی و پر تعداد برداشت.

کلمات کلیدی:

اکولوژی های تطبیق پذیر، انتشار تجمعی محدود، خودمونتازی، ساخت برگشت پذیر، معماری زنده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1941673>

